

## Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.  
Fél évre . . . 3 frt — kr.  
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

## Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurcaj arti-utca 31. szám,  
hova a lap szellemi részét  
illető közlemények előfize-  
tési pénzek és hirdetések is  
küldendők.

# SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

## Hirdetéseket

és nyilt-teri közleményeket  
a kiadóhivatal mérsékelt ár-  
jegyzék szerint számít.

## Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-  
ban valamint Stark Nándor  
és Szigethy Z. könyv- és  
papirkereskedésében.  
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:  
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.  
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő:  
SÍMA FERENCZ.  
Feladv.-szerkesztő:  
KOVÁTS KÁLMÁN.

Lapunk megrendelhető:  
a kiadóhivatalban és lapkihordóinkutján,  
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

## Sulyos kritika.

(P.) A vármegye közgyűlésén igazán szo-  
kattan és kellemetlen sors jutott osztályrész-  
szűl Csongrád vármegye főispánjának.

Egy egyszerű, iskolázatlan, de a ter-  
mészetől sok józan észszel, erős logikával  
tisztá ítélőképességgel és kifejtett jogérzettel  
megáldott polgár, aki azonban nélkülözi a  
prókatori fogások raffineriáját és a dialektika  
gyakorlott fegyvereit — kemény leczkét olva-  
sott rá a főispán ur fejére.

A Mátéfi-féle merénylet alkalmából ugyanis  
Kátai Pál János bátran és könyörtelenül sze-  
mére hányta ő méltóságának, hogy köteles  
ség mulasztást követett el, s feladatának tel-  
jesítésére még akkor se mutatott hajlandósá-  
got, midőn hivatali felebbvalójától nyílt és  
félreérthetetlen utmutatást kapott rá.

Elmondta Kátai, hogy a főispánnak azon-  
nal kötelessége lett volna, mihelyt a merény-  
let tudomására jutott, a merénylőt állásától  
felfüggeszteni, hogy a megsértett jogrend  
egyensúlya késedelem nélkül helyreállítsák.  
S erre frappans bizonyítékot hozott fel, midőn  
utalt a belügyminiszter rendelkezésére, mely a  
felfüggesztés foganatosítására utasította a fő-  
ispánt.

A metsző kritika azonban itt nem állott  
meg, hanem még azt is megróttá, hogy —  
ugymond — megszóktették Mátéfit a  
felfüggesztés elől; s ezért a felelősséget egye-  
nesen a főispánnak imputálta, aki azért van  
itt, hogy a kormány intencióinak érvényt  
szerezzen, nem pedig azért, hogy ezen inten-  
ciók meghusítására szemet hunyjon.

Emlékeztetett továbbá arra, hogy Rónay  
főispánsága alatt nem voltak ilyen botrányok,  
mert Rónay az effélékben nem ismerte a  
tréfát. S végül habozás nélkül rámutatott  
Kátai arra, hogy Rónay után két főispánnak  
kellett elmenni, mert nem tudták purifikálni  
az állapotokat, s a harmadik főispán még se  
okul az intő példán.

És mikor ezt a sulyos kritikát elmondta  
Kátai, a főispánnak egyetlen szava se volt a  
saját védelmére s néma rezignációval tűrte  
a kemény szemrehányásokat.

Sőt az a párt, melynek legfőbb vezére  
és pátronusa a főispán, s mely riadó felzu-  
dulásban tört ki, midőn ugyancsak Kátai nem  
épen gyöngéden aposztrofálta Fekete Mártont  
— szintén nem talált egy erélyes tiltakozó  
szót vezére és ura védelmére.

Hát ezennel konstatáljuk, hogy ez nem  
épen irigylésre méltó helyzet; de bizonyára  
nem az ellenzék az oka.

Vadnay Andor ur lehetett volna itt na-  
gyon népszerű főispán, ha nem a pártpoliti-  
kát, hanem legfőbb misszióját, a béke hely-

reállítását és a közigazgatásra nézve főispáni  
programját tartotta volna szem előtt.

Az ő dolga, és az ő fátyoma, hogy  
— nem így cselekedett.

## Vármegyei közgyűlés.

— Első nap. —

(P.) Kegyeletes aktszal, ünnepélyes hangulat-  
ban nyílt meg a f. hó 21-én kezdődött vármegyei  
közgyűlés.

A főispán bevezető alkalmi beszéde után  
Réthy Ferenc csongrádi főszolgabíró felol-  
vasa nagy gonddal kidolgozott terjedelmes em-  
lékbeszédét a boldogult Sváb Jakabról, aki 30 ezer  
forintos kulturális alapítványával öröklötte meg ne-  
vét a vármegye történetében. Az emlékbeszéd felol-  
vasása alatt lehullott a lépel a nagylelkű alapító si-  
került arczépéről, mely a közgyűlési terem falait  
díszíti.

Az ünnepélyes aktus befejeztével a főispán 5  
percze felfüggesztette az ülést.

Szünet után felolvasatott az alispán évnegyve-  
des jelentése; melyhez egyedül Sima Ferencz szó-  
lott hozzá, a legnagyobb tárgyilagossággal. Mint a  
legutóbbi közgyűlésen, úgy most is nem azt kifoga-  
solta Sima, ami a jelentésben benne van, hanem azt,  
ami hiányzik belőle. Emlékeztette ugyanis a közgyű-  
lést, hogy több mint egy évvel ezelőtt egy bizottság  
lett kiküldve, hogy tegyen javaslatot a megyebeli  
községek pótdadjának arányosítására. Még a múlt  
évben kiküldetett továbbá egy másik bizottság, mely  
a megye területén észlelt agrár-szocialisták moz-  
galmak ügyében lenne hivatva egy memorandum  
kidolgozására. Kérdi az alispánt, hogy jelentésé-  
ben miért nem tájékoztatta a közgyűlést ezen bi-  
zottságok működéséről? Vegül fölemlíti, hogy or-  
szágutaink botránnyos rosszak, s különösen a kun-  
szentmártoni országon még nappal is életveszé-  
lyes a közlekedés. Kérdi, hogy van é az alispánnak  
erről tudomása, s mit szándékozik tenni a türethet-  
len állapot orvoslására?

Az alispán válaszában elismeri a felszólalásban  
megnevezett két bizottság működésének nagy fonto-  
ságát. De nem tehet róla, hogy ezen bizottságok  
nehézkedés moznak és lassan haladnak cseljük  
felé, mert költség hiányában levelezés útján kényte-  
lenek beszerezni a szükséges adatokat, ami sok idő  
vesztéssel jár. Különbön rajta lesz, hogy a bizott-  
ságok melletti betérjeszések jelentéseiket a közgyű-  
léshez. A kunszentmártoni országot veszélyességet  
az okozta, hogy azon a vonalon most folyik a tranz-  
versális műút építése. A közg. bizottság f. hó 20-an  
tartott üléseiből felirat ment a kormányhoz, hogy a  
műút vonalán korlatok és kerekvetők alkalmaztas-  
sának. Többet alig lehet tenni, mert a műút építés  
a szolnoki államépítészeti hivatalra van bízva, s így  
a csongrád megyei államépítészeti hivatalnak nincs  
semmi ingerenciája az építésre.

Sima Ferencz a válasz első részét, mely a bi-  
zottságokra vonatkozik — tudomásul veszi. De nem  
teheti ezt a kunszentmártoni utra vonatkozólag.  
Maga az alispán mondta és szólnak is van róla  
tudomása, hogy a közg. bizottság még januárban  
kiküldte helyszíni szemlét az államépítészeti hiva-  
tal főnökét, és a főmérnök csak májusban tett jelen-  
lést; ezt a mulasztást szó nélkül hagyta nem lehet.  
Türethetlenné tartja továbbá azt, hogy a kérdéses  
út vonalát az állam közegei még a múlt őszszel  
egész hosszában feltartatták, s ma már májusban

valyunk és mégis járhatatlan az út. A vonalat sza-  
kaszokra kellett volna osztani, s szukcesszive foga-  
natosítani a munkát. Nem elég a kormányhoz in-  
tézett felterjesztés. hanem a közlekedés életveszélyes  
voltára való felhívásból haladektalan intézkedésekre  
van szüksége, ha mindjárt a megyei utadalap ter-  
hére megy is a költség.

M. K. Gyula főmérnök, az államépítészeti hi-  
vatal főnöke azzal védekezik, hogy ő beutazta a vo-  
nalat még januárban, de akkor a nagy hó miatt  
nem tájékozhatta magát kellően. Áprilisban után  
megtartotta a helyszíni szemlét, és a közg. bizott-  
ság májusi ülésére felterjesztette jelentését. Külön-  
ben rajta lesz, hogy mielőbb segítve legyen a bajon.  
Ezek után az alispáni jelentést tudomásul vették.

A közg. bizottságnak a múlt év II-ik feleről  
szóló jelentése, és az Albrecht főherczeg elhalalozása  
alkalmából nyilvanított részvétre vonatkozó leirat  
tudomásul vétetett.

Ezután az ujonnan rendszeresített 3-ik aljegy-  
zői állásra megválasztotta a közgyűlés az egyedül  
pályázó dr. Csucs János közg. gyakoronokot.

A központi választmányba megválasztott id.  
Mátéfi Ferencz 72 szavazattal Korpasz Pál 48 szava-  
zata ellen.

Burger Alajos szegedi lakosnak a vármegyei  
biz. tagságról való lemondása tudomásul vétetett.

Most következett a sor az öles legerdekeesebb  
tárgyára: Mátéfi Kálmán dorozsmai főszolgabíró le-  
mondási kérvényére. A határozati javaslat úgy szólt,  
hogy a lemondás egyszerűen elfogadtatik.

Először Balogh János szólt a tárgyhoz. Elő-  
adásán és egész fölfelesen meglátszott, hogy nagy  
figyelemmel hallgatóit beszédét jól átgondolta; ha-  
bar logikája csodálatosan megbicsaklott, azon  
kezdte, hogy előre is tudja, hogy beszéde a varme-  
gye egymással eles ellentétben álló két partja közül  
egyiknek se fog tetszeni. (Ami körülbelül annyit  
tesz, hogy ő egyik parthoz se számítja magát.) Ha  
visszatekint — ugymond — a legközelebbi 5 év ese-  
ményeire, mióta t. i. a vármegye bekeje fel van  
dulva, úgy találja, hogy a bajok forrása abban volt,  
miserint egyéni érzelmei és indulatok irányították  
a vármegyei közélet intézőinek működését. A küz-  
delemben kölcsönösen osztogattuk és kaptuk a so-  
beket; s ma már oda jutottunk, hogy szegyelelünk  
kell, hogy csongrád megyeiek valyunk; mert ime, a  
közállapotok annyira elvadulnak, hogy egy magasabb  
rangu köztisztviselő, aki a személy és vagyonbizton-  
ság hivatott öre, botot emel emberlársára; s azon  
kívül a megye szerepvívóit (például ötöt, aki  
oly sebet kapott) a sajtó a legkíméletlenebb-  
bül meghurczolja. Az egyéni indulatok oda súlyed-  
tek, hogy nincs többé semmi szent és sérthetetlen,  
s az egyéni tisztesség ki van téve a legméltatlanabb  
megtámadásoknak. Egy bizottsági tagot a közgyűlés  
termében megütött egy megyei tisztviselő, és a tettes-  
nek a hajszála se görbült meg érte; köztisztviselőket  
állásuktól és kenyérüktől megfosztották, hamis ürü-  
gyek alatt, merő pártszempontból; előkelő állásu  
intelligens emberek a piaczon bottal, korbáccsal,  
bokszerrel támadták meg egymást. Lehetetlen eze-  
ket a dolgokat el nem itelni, s szólok csak azért szó-  
lalt fel, hogy eltiltésének kifejezést adjon, bár tudja,  
hogy ezért a sajtó megtámadja, de nem törődik  
vele. Ami magát a szóbanforgó esetet illeti, kény-  
telen helyteleníteni az alispán eljárását, aki elmu-  
lasztotta felfüggeszteni a vetkes főszolgabíró. Egyéb-  
iránt lemondást elfogadja, de a vizsgálatot foly-  
tatandónak tartja, mert nem elég a lemondás, a  
cselekmény súlyát és következményeit is viselni kell.

Kátai Pál János nem fogadja el a lemondást. O 17 év óta tagja a megyebizottságnak, de oly tett fölött még nem kellett ítéletet mondania, amilyet Mátéfi Kálmán elkövetett. Rónay Lajos főispánsága alatt nem volt földulva a vármegye békéje, mert Rónay nem törte meg a botrányokat, s csak akkor kezdődött a vizsály, mikor az ellenzék a viszályokat leleplezte. Mikor ellenzéki tisztviselők hibáztak — menten elcsapták őket; de a kormánypartiak bűneit eltusolták. Két főispán azért ment el, mert nem tudta meghonosítani a tiszta közigazgatást; a harmadik se tudja, mert nem okult elődjei példáján, s nem akarja elismerni, hogy a béke helyreállításának nem az az útja, — amit ebben az esetben is követtek, — hogy mikor megtudták, hogy a belügyminiszter kimondta a felfüggesztést — megszöktek tőle Mátéfi a baj elől. Lám, mikor a szegény napzsámosok soruk javítását sürgetik, tegyveres erővel némitják el őket, de a főszolgabírónak szabad orvtámadást elkövetni, az ellen nem lépnek fel. Ő nem olyan furfangos, mint az alispán . . .

Ennél a szónál kitört a nyugtalanokdó pákullikok haragja és Kátai rendreutasítását követelték; amit a főispán meg is tett.

A zaj csillapultával Kátai folytatta és befejezte beszédét azzal, hogy ha az alispán nem teljesítette kötelességét, a főispánnak lett volna hivatása felfüggeszteni Mátéfi, mert ő képviseli a kormány hatalmat. Indítványozza, hogy Mátéfi ellen a felfüggesztés kimondása mellett folytattassék a fegyelmi eljárás.

Dr. Filó Tihamér sikerült beszédben kimutatja, hogy Balogh indítványo önmagának ellentmond, mert ha a lemondás elfogadjatik, akkor lehetetlen a vizsgálatot folytatni. De nem fogadja el Kátai indítványát se, mert helyesnek és szükségesnek tartja, hogy ilyen tett után az illető tisztviselő állásából azonnal és végleg elavoltassék. Indítványozza, hogy a lemondás elfogadása mellett Mátéfi tetteivel szemben rosszaságát és megbotránkosását fejezze ki a közgyűlés.

Bánfalvi Lajos most hallja először ebben a tereben, hogy a közélet elvadult; pedig ez a baj régikeletű. (Burián Lajos közbeszól: „Akkor kezdődött, mikor ön ide jött szerkesz önek.”) A személyes inzultusok a Bartha Kálmán megtámadásával kezdődtek. Szerinte mind a két párt hibás. A fentförgo kérdésre nézve az a nézete, hogy Mátéfi ellen rosszaságát kimondani nem lehet, s a lemondást a közszolgálat érdekében se tartja szükségesnek; de ha Mátéfi önként megy, vissza nem tarthatjuk.

Dudás Béla úgy tudja, hogy a miniszter kimondta a felfüggesztést; ezt a felsőbb rendeletet tehát végre kell hajtani.

Csató alispán nem kíván reflektálni a reá czimzett szemrehányásokra (Nem is lehet azokra kadeneciót mondani. Szerk) Csupán annak kijelentésére szorítkozik, hogy Balogh indítványa törvénytelen, Filó Tihamér indítványa azt jegyzi meg, hogy mindenki elítéli ugyan az önbírászkodást, de nem lehet a rosszaság kimondani, mert ez prujndikalna a bírói ítéletnek. A közszolgálat érdekében kéri a lemondás elfogadását.

Fekete Márton elismeri, hogy nehéz dolog a kérdéshez elfogulatlanul hozzá szólni. Konstatálja, hogy nincs ebben a tereben egy lélek se, aki Mátéfi tetteit el ne ítélje; de legjobban elítélte azt maga Mátéfi, midőn oly büntetést szabott magára, amelyné. szigorubbát a fegyelmi hatóság se szabhatná rá. A szonvedélyek és indulatok elvadásása — mely a megye köz- és társadalmi életében észlelhető — valóban tűrhetetlen, s szerinte abban leli magyarázatát, hogy mindkét pártbeliek azt hiszik magukról, hogy csak ők a tisztességes emberek. Kéri, (de adós marad a felelettel) hogy ki kezdte ezt a vad harcot? Emlékeztet rá, hogy őt is — akinek tisztességes mult áll a háta mögött — fenyegették bottal és korbáccsal. Bizony itt az ideje, hogy — partkülömbőség nélkül — észretérjünk, s becsuljuk meg egymásban a tisztességet. Az ilyen esetek, mint a most szobanförgo, alkalmasak arra, hogy észretörtsenek bennünk. Azt hiszi, hogy a vizsályok szűlik az ilyen eseteket. Azért nem kell mindjárt pálczát törni a fölött, akit a keserűség elragad. Miután a bíróság előtt van a dolog: nincs

helye a vélemény nyilvánításnak. Tehát fogadjuk el a lemondást minden megjegyzés nélkül.

Szarka Mihály mióta tagja a törvényhatósági bizottságnak, mindig azt tapasztalta, hogy pártzempontból bírálták az ügyeket. Ebben látja a viszonyok elfajulásának okát. Véleménye az, hogy a szobanförgo tettet rosszalni kötelesség; s felfogása szerint ez elől a kormánypart se térhet ki, mert vezérferfiak már kifejezték rosszaságukat. Filó Tihamér indítványát ajánlja elfogadásra.

Balogh János szerint ha Mátéfi saját akarata ellen kényszerítetnők hivatalának megtartására, csak azért, hogy bosszút állhassunk rajta, nem cselekednők helyesen. Egyébiránt privátim tudjuk ugyan, hogy mi történt, de hogy rosszaságát mondhasunk ki, ahöz hivatalos vizsgálat szükséges. Azért fentartja indítványát.

Hegyi Antal a lemondás felolvasását kéri; de ezt a főispán azzal üti el, hogy a lemondás közölvő volt a lapokban.

Kátai Pál János kívánja, vajha többé soha se kellene ilyen esettel foglalkozni. Feketének megjegyzi, hogy a viszonyok elvadásában neki is része van, mert amíg a bűnök ki nem derítették, ő is segített tussolni. Az ellenzék üldözte a bűnöket, Fekete és társai pártolták.

Fekete Márton azt feleli, hogy amit Kátai állit, azt az újságból olvasta, pedig az az újságíró jól tudja, hogy a horgosi viszályokat ő és Burg kapartak ki. Ő különben mindig hallatlanul igazságos volt, s az lesz a jövőben is.

Még Burg Dénes állott be ludas aszszonyrak. azt mondván, hogy Kátai róla azt állította, (ami pedig Kátai egy szóval se mondott) hogy ő a bűnöket elpalástolta. Ezt — ugymond — visszautasítja.

Ezután a főispán feltette a kérdést, s a többség az állandó választmány javaslatahoz képest — a többi indítványok mellőzésével — elfogadta Mátéfi Kálmán lemondását.

Ezzel a főispán az ülést délután 3 óráig felfüggesztette.

(Folytatása következik.)

## Városi közgyűlés.

(P.) A f. hó 20-án tartott városi közgyűléssel — tárgyalmas miatt — kénytelenek vagyunk a szokottnál rövidebben végezni.

Interpelláció — szerencsére — nem volt. A napirend első tárgyát a Jobban József fogalmazóvá választatása folytán megüresedett irnoki állásra való helyettesítés képezte. A közgyűlés Pácsi Mihály díjnyokot választotta meg helyettes irnoknak, s annak helyére a polgármester díjnyoknak Csirbus Józsefet alkalmazta.

A szentes—csongrád—csongolei vasúthoz való hozzájárulás ügyében a gazd. szakosztály azt javasolta, hogy a város szavazzon meg évenként fizetendő 5000 frt hozzájárulást 100 ezer forint értékű törzsrészvény ellenében.

Fekete Márton tárgyalmas és alaposan megokolt beszédben kifejti, hogy a javasolt hozzájárulási összeg nem tartja tulzoltnak, de azon feltételhez kívánja kötni, hogy a kérdéses vonal ne Csongólig, hanem Bajaj építtessék ki, hogy így megnyerjük Fiumével az egyenes összeköttetést. Kívánja továbbá, hogy az 5000 frt évi hozzájárulás fejében ne 100 ezer forint értékű, hanem 5000 frt annuitás tőkéjének megfelelő értékű törzsrészvényt kapjon a város.

A polgármester és dr. Szánthó Lajos rövid felszólalása után — kik a tiszai hidra vonatkozólag adtak felvilágosításokat — Sima Ferenc kijelenti, hogy Fekete Márton álláspontját teljesen a magáévá teszi; a tiszai hidra nézve pedig már most megjegyzi, hogy arra a célra nem hajlandó semmit megszavazni.

Sima felszólalása által a dolog már eldőntöttnek volt tekinthető. Azonban még történt néhány felszólalás. Szeder Janos csatlakozott Feketéhez és Simához, de hangsúlyozta, hogy azt nagy fontosságú kérdésnek tartja, hogy a tiszai hid melyik ponton lesz fölállítva. Hasonló értelemben szólott dr. Ecséri Lajos; aki Fekete és Sima álláspontját azzal a kiegészítéssel ajánlja elfogadásra, hogy a város kösse ki a vonal irányára vonatkozó kívánságának tekintetbe vételét.

Kátai Pál János csak úgy hajlandó megszavazni a hozzájárulást, ha a vasut Bajától Orosháráig kiépül, s a város nem törzsrészvényeket, hanem elsőbbségi részvényeket kap. Bálint József pedig kijelenti, hogy neki csak úgy kell a vasút, ha külön hidon közlekedik és külön közúti hid épül.

Sima Ferenc megmagyarázza, hogy ha elsőbbségi részvényeket követelnénk, az annyit tenne, hogy semmi áldozatot se hozzuk a vasut érdekében. Azután kifejtette, hogy vasutakat a községek nem azért építenek, hogy tőkeik kamatozzanak, hanem azért, hogy közigazdasági előnyöket érjenek el. Ily értelemben szólott Fekete Márton is,

Kristó Nagy István elfogadja Fekete indítványát, de kívánja, hogy a hid a mostani kompjárónál legyen. Cicatriczsz Lajos pártolja Kátai Pál János indítványát. László Vilmos dr. Fekete indítványa mellett emel szót; ellenben Szánthó Dániel ellenzi a hozzájárulást.

Fekete és Kátai zárbeszéde után a közgyűlés, névszerinti szavazás után, 62 szóval 25 ellen elfogadta a Fekete Márton indítványát a dr. Ecséri Lajos által javasolt kiegészítéssel.

A hegyközség előjáróságának azon kérelmére, hogy a szőlőbeli dűlötök újból kijelöltessek — Szatmári Pál, Sima Ferenc, Kristó Nagy István és a polgármester felszólalása után a közgyűlés utasította a tanácsot, hogy a dűlötöket vállalkozó mérnök által jelöltesse ki.

A helybeli vasuti főnök kérelmét, a vasut és a temető közt lévő területnek egy, már föl is épített kuglizó czéljaira leendő átengedése iránt, — Sima Ferenc indítványára, Berényi Gergely, Sarkadi Nagy Ferenc, Temesváry Antal, Bálint József, dr. László Vilmos, Petrovics Soma, Kristó Nagy István és Burián Lajos polgármester felszólalása után a közgyűlés elutasította, és kimondta, hogy az engedély nélkül fölépített kuglizó a f. évi szeptember hó végén lebontandó lesz.

A Kossuth Lajos emlékére létesítendő monumentum ügyében a gazd. szakosztály azt javasolta, hogy a tervezett emlékoszlop mellőzésével szobrot emeljen a város. Petrovics Soma elégnék tartja az emlékoszlopot is, mert a szobor, szerinte, 20—30—40 ezer forintba kerül, s azt nem bírjuk meg. Sima Ferenc azonban előadta, hogy 8—10 ezer forintból is lehet diszes szobrot emelni, s erre a célra ő, továbbá az 1-ső 48-as kör, id. Váradi Lajos és a polgármester már össze is gyűjtöttek egy pár ezer forintot.

A közgyűlés elfogadta a gazd. szakosztály javaslatát, s ugyancsak a gazd. szakosztály tagjait, a polgármester előklete alatt, szoborbizottsággá alakította; felhatalmasván a polgármestert, hogy a bizottságot belátása szerint kiegészithesse.

Mészáros Gyula czukrász bejelenti, hogy Mähr Kázmértól megvette a Széchényi ligetbeli kioszkot, s kéri maga részére a használati jogot megadni. Sima Ferenc azonban arra utal, hogy a használati jog csupán Mähr Kázmérnak adatott meg, de nem volt feljogosítva arra, hogy e joggal üzérkedjék. S minthogy Mähr Kázmér Szentestől elköltözött, a személyére szóló jog megszűnt; s minthogy a kioszk a kertet díszelenné teszi, ragadja meg a város az alkalmat, és Mészáros Gyula kérelmének elutasításával kötelezze Mähr Kázmért, hogy a dísztelen bódét 30 nap alatt elhordassa, s ha ennek eleget nem tesz, az eltávolítás foganatosításával bizza meg a közgyűlés a főkapitányt.

Petrovics Soma kegyelmet könyörör Mährnak és a bódéjának; Cicatriczsz megpróbálta vitatni, hogy Mähr az ő jogát másra is átruházhatja; ilyenformát mondott dr. Ecséri Lajos is; Kristó Nagy István nemkülönbön; de Kátai Pál János és Szánthó Pál Sima indítványát pártolták, melyet aztán a közgyűlés nagy többséggel elfogadott.

A kongó ut mentén lévő szép és diszes fasor kivágatását kérte néhány érdekelt fél; a tanács a kérelmet elutasította, mire az illetők felebbezéssel éltek; de a közgyűlés az alaptalan felebbezéssel vitánkül elvetette.

A husvágási szabályrendelet — Sima Ferenc indítványára — a gazd. szakosztálynak adatott ki átdolgozás végett.

Ezzel a közgyűlés — délután egy órakor — véget ért.

**Sajtópörünk.** Hétfőn ment végbe Szegeden Kovács Kálmán szerkesztő sajtópore Bánfalvi Lajos ellenében. A pör előzménye ismeretesek lapunk olvasói előtt. Bánfalvi Lajos cikkében nem talált a szegedi esküdtészek rágalalmazást vagy becsületsértést, s így őt nem is idézte el. Kovács Kálmán azonban mégis teljes megaláztatással tekintet vissza erre a pörre. A pör folyamán teljes bizonyítási szabadságot engedett a vádlottnak, a ki természetesen igyekezett volna is élni-e jogával, de hiába; mert Kovács Kálmán papi működése és erkölcsisége ellen még ellenségei sem tudtak kifogást emelni.

Nem is említve azt, hogy Algó község színe java: előjáróságának tagjai mintegy 12-en, miként nyilatkoztak hit alatt felőle, elég ha hivatkozunk arra, hogy a Bánfalvi által beidezett tanuk miként vallottak.

Beideztettek Bánfalvi által mindazok a kik csak, vagy ellenségei voltak Kovács Kálmánnak, vagy pedig papi működéséről mint közvetlen tanuk nyilatkoztak.

Igy be lett idézve Silber Gyula kerületi esperes, a ki fölöttes hatósága, majd a püspöki rendelkezésnek is végrehajtója volt. És az esperes Kovács Kálmánra, mint papra, kedvező vallomást tett.

Arra a kérdésre, hogy volt-e valaha panasz emelve Kovács Kálmán ellen, azt jelentette ki hit alatt, hogy volt ugyan ellene is, épp úgy mint elődei ellen egy némelyek részéről panasz emelve, de soha sem tudtak felőle beigazolni semmitsem.

Kihallgattak ellenében még egykori harangozóját is, a ki pedig nagyon haragudott reá, de ez akarata ellenére is azt volt kénytelen vallani, hogy bizony ha vádat emeltek Kovács Kálmán ellen, hat a kihallgatásnál már alig lehetett a faluban embert kapni, a ki ellene panaszodott volna.

Kihallgatták ellenében a volt bírót, Lányi urad. ispánt, Tari esküdtet, a kik azonban semmi néven nevezendő kifogást sem tudtak emelni Kovács ellenében noha éppen ezért rendeltettékbe Szegedre őket.

Tóth József vallomása volt a legfigyelemre méltóbb. Hiszen ez volt az ember, aki Kovács ellenében annak idején a vadlevelet megírta, az alirásokat gyűjteni hosszabb ideig eljárt és a ki legnagyobb ellensége s ugyszólván a községtől történt elmozdításának legfőbb okozója volt.

És ez az ember azt volt kénytelen ott az esküdtészek előtt kijelenteni esküje után, hogy Kovács Kálmán mint papot kifogástalannak és buzgóknak ismert és csakis a veie ellentétes politikai álláspontjában talált kifogást egyedül, s mert hite szerint ezzel értett a népek, hát azért emelt ellene vádat...

Ime! Nemcsak az ő tanui, de még ellenségei is a legelismerőbbben voltak kénytelenek vallani Kovács Kálmán felől akkor, midőn ennek erkölcsi viselkedése és papi becsülete felől kellett nyilatkoznok.

És a Bánfalvit felmentő verdikt dacára is itt van a sulypontja ennek a pörnek; mert nem jóbarátok, de ellenfelek és ellenségek adtak Kovács Kálmánnak itt teljes satisfakciót az eddigi üldözöttségért, úgy annyira, hogy még maga dr. Tasnadi: a vádolt védő ügyvédje is, azzal volt kénytelen elbehatások alatt elkezdni beszédét, hogy ő maga is azt óhajtaná, ha Algóon újból elfoglalná Kovács Kálmán állását mert nemcsak „mint ember de mint pap is rehabilitálva van teljesen.

A dolgnak így állása után vagy csakugyan nincs a bepanaszolt cikkben rágalmazás és becsületsértés azt csakis Kovács Kálmán érzékenykedése láthatja eddig abban, vagy van.

Ha nincs? úgy feltétlenül fel kellett menteni Bánfalvit. Ha azonban van, és felmentés még is megtörtént, úgy azt kellene hinnünk, hogy a „Szentesi Lap“ munkatársainak, csakis türes lehet ezek után a szegedi esküdtészek előtt osztályrészünk; mert ott ugyan sohasem lesz számunkra elégtétel.

## Helyi és vegyes hírek.

(r.) — **Lapunk legközelebbi száma, a közbeeső ünnep miatt, csak vasárnap jelenik meg.**

(r.) — **Az I-ső 48-as kör tisztújító közgyűlése.** Mint előre jeleztük, a szentesi I-ső 48-as kör f. hó 19-én tartotta meg tisztújító közgyűlését. Elnökké, mint közel két évtized óta mindig, ezúttal is Sima Ferenc országgyűlési képviselő választott meg, roppant lelkesedéssel és nagy óvációk között Alelnökök lettek: dr. Filó Tibamér és dr. Szánthó Lajos. A választmány megalakításánál az a feltűnő, bár nem váratlan eset fordult, hogy Balogh János, Szentes város ezidő szerinti országos képviselője, aki eddig tagja volt a választmányoknak, most nem választott meg. A kijelölt bizottság kihagyta az ajánlottak névsorából Balogh Jánost, s a közgyűlés egyhangulag az ajánlottakat választotta meg. Ekkor azonban felállott Temesváry Antal nyugalmazott bírósági, és kijelentette,

hogy ő kész lemondani a választmányi tagságáról, hogy helyet csináljon Balognak, s kérte, hogy a város képviselőjét ne mellőzzék. A közgyűlés azonban — Temesváry Antall kivételével — egyhangulag elhatározta, hogy — tekintettel a körnek azon előző határozatára, mely szerint kimondta, hogy a Bartha Miklós elnöksége és Ugron Gábor vezérlete alatt álló anyapárthoz tartozik, s a Just Eötvös vezetése alatt lévő kiléptettek pártbontó eljárását határozottan elűeli, s tekintettel arra, hogy Balogh János is a kiléptettek frakciójához csatlakozott, tehát tényleg más pártba tartozik — Balogh Jánost idegennek tekintik, s mint ilyen, a párt ügyeinek intézésére hivatott választmányba meg nem választja. Részünkről azt hisszük, hogy ez egészen világos és politikai szempontból nem kifogásolható eljárás.

(r.) — **Kesergés — ok nélkül** Balogh János országgyűlési képviselő a vármegyei közgyűlésen, a Mátell-féle merénylet tárgyalásánál, részvételteljes módon panaszkodott a miatt, hogy az ő „egy éni tiszteségét“ a sajtó meghurcolta. Nem tudjuk, hogy a helyi sajtó melyik organumára czélt az a tisztelt képviselő ur, de aligha csalódunk, midőn a Szentesi Lapra vonatkoztatjuk a rekriminációt, mert volt alkalmunk volt látni és hallani, hogy Bánfalvi Lajos meghatározott módon helyeselte a kesergést, és Balogh János egy szóval se árulta el, hogy Bánfalvinak szól a panasz. Nos, ha csakugyan lapunkról szólt az ének, tartozunk az igazságnak azzal a kijelentéssel — s e részben bátran merünk hivatkozni tisztelt olvasóinkra — hogy mi Balogh János egy éni tiszteségét, mely kétségkívül magasan felette áll minden kifogásnak, soha egyetlen szóval, de még csak egy rejtett czélzással se támadtuk meg. Amit róla irtnak, az csak az ő politikai szereplésének kaméleon voltára vonatkozott, s azt is csak az utóbbi időben tettük; és alkalomadtán tenni fogjuk a jövőben is, mert a politikai cím változása ok iránt nem tudunk elnézők lenni. Régebbi időben Balogh urnak nem lehetett reánk panasz; sőt ellenkezőleg, talán épen az volt a hiba, hogy túlságosan lelkesedtünk érte. Ezt a tévedésünket ime ezennel töredelmesen beismerjük; de újból biztosíthatjuk Balogh urat, hogy egy éni tisztesége előttünk mindig sérthetetlen volt, s az lesz a jövőben is.

(r.) — **Uj megyei tisztviselő.** A vármegye közgyűlése f. hó 21-én a vármegyei 3-ik aljegyzőségére az egyedül pályázót: dr. Csucs János közjegyzőnek és tiszt. aljegyzőt egyhangulag megválasztotta.

— **Öngyilkosság.** Egy szép ifjú dobta el magát tegnap reggel könyvtárban az élet Balogh Szabó Lajos 21 éves fiatal ember akasztotta ugyanis fel magát a derekgyűzsi oldalon lévő tanyajukon édes jó anyjának örök banatára. Napok óta mondta anyjának, hogy tennesse őt el atyja mellé ha megül. Az anyja még csak sejteti sem a sötét tervet, mindaddig míg csak tudomására jutott hogy fia felakasztotta magát. Később esetlen borult akkor élete egyetlen reményének holttemére a ki többé nem lesz képes már dretre serkenni még az anyai szav édes szerelme sem. A fiatal öngyilkost felboncolták.

— **Egy élő halott elszállításán.** Tegnapelőtt szállították el városunkból Fekete Imrenő: Mester Rozáhnát, a kin az örültség oly nagy mértékben mutatkozott, hogy a budapesti tebeoldana kellett őt vitetni. A szerencsétlen fiatal asszony üldözési mániában szenved.

— **Egy 48-as népkör.** Algó községnek lakossága volt az első, mely a tapai kerületben először alakította meg közelebbi a 48-as népkört. Ezek hosszú során volt kénytelen működni úgy, hogy nem volt miniszterleg jóváhagyott alapszabálya. Több-ször vetették vissza felterjesztett alapszabályait, holmi pótlások vegt. A nép azonban nem engedte el mert annál szívósabban ragaszkodott ehhez a körhöz minél jobban igyekeztek őt elavoltítani attól. Végre oda főt is megokálhattak a dolgot; mert a legutóbb felterjesztett alapszabály tervezetét, már rövid 3 hét alatt jóváhagyták, hogy mindenki bamaul. Ma tehát biztosítva van a kör létezése így méltán örvend a község azon, hogy becsületes kitartásának még is csak megett a kívánt sikere.

(r.) — **Szeless Adorján elfogatása.** Franciaországból érkezett hivatalos értesítés szerint Szeless Adorjánt, a Hentzi-szobor elleni merénylet tettesét, francia területen elfogták. A budapesti törvényszék kiadását kéri. Barátai azonban reménylik, hogy — mint politikai menekültet — nem fogják kiadni.

— **Egy hős honvéd halála.** Május 15-én temették el a fővárosban Petheő Vilmos honvéd ezredest, kit branyiszói hőnek neveztek el. Késégtelen, hogy a branyiszói győzelemben nagy része volt Guyon Rikhárdnak, a hős tábornoknak, az érdem öröslánrésze azonban a Petheő volt. A magyar támadó sereg két dandáról állott. Az egyiket Petheő vezette. A nyolcvanöt éves őreg ur maga a következőleg mondta el a roham történetét: Katonái éhesek voltak és szomjasok, a hideg pedig dermesztő. Valahol előkerített egy hordó spirítussal, azt feleresztette vízzel, s ihatott minden legény, amennyit tetszett. Azután megnyugtatta őket, hogy ne féljenek, mert az ellenség fejük fölött fog ellődni. Nekik azt az utasítást adta, hogy lent cselezzenek, mert ha lábat lövik is el az ellenségnek, harcztékptelen. Azután tüzelte katonáit, hogy csak az első rohamná legyenek bátrak, a többi magától jön. Ha elfoglalják az első állást, a másodikba már a hátráló ellenséggel együtt vonulnak be, s az nem fejthet ki többé ellenállást. Így is történt. Az igazi küzdelem csak az első pozícióban volt kétségbeesett.

— **Szörnyű véletlen.** Janovics Jenő s.-szentpéteri másodjegyző többek társaságában, akik között volt Fazekas László ottani főszolgabíró irnok is, vasárnap a dédesi erdőségbe vadászni vadászatra ment. Vadászat közben, miután a puskások felálltak, Fazekas László csörtetést hallott a szomszédos cserje megül. Fazekas a csörtetésre azon hitben, hogy vadászni közeledik, a cserjés felé czélt; a dörrenésre egy kétségbeesett kiáltás volt a válasz. A vészkiáltásra a vadászok, s a hajtók egy része a cserjéhez szaladtak, s ott találták agyonlőve Janovics Jenő másodjegyzőt. A véletlen golyó szíven találta s rögtön szörnyet halt. A tragikus véget ért fiatal embert fiatal neje s kis gyermeke gyászolják. Az akaratán kívül veszt okozott szerencsétlen Fazekas László mélyen meg van rendülve s vigasztalhatatlan tette felett, mely általános izgalomra ejtette Sajó-Szentpéter város és környéke lakóit is.

— **A kerékpár áldozata.** Német-Szent-Mihályról írják, hogy egy kerékpáros urfi nagy szerencsétlenségnek lett az okozója. Ugyanis az országuton gyorsan száguldott és gépével neki hajtott egy csoport gyermeknek. Egy kis leány ruhája a kerékpár kullói közé keveredett s a gép kétszer körülforgatta a szerencsétlent, úgy hogy az szörnyet halt. A vigaazatlan bicikli ellen megindították a vizsgálátot.

— **A kocsis boszúja.** Megrendítő eset történt Pinkafőn. A napokban Benedek polgár kilenc tagu családja ebéd után rosszul lett s pár óra múlva két gyermek meghalt. Az orvos mérgezést konstátált. A szombathelyi ügyesség azonnal megindította a vizsgálátot. Állítólag a kocsis állt boszút a családon s mérget kevert a levesbe. A kocsisat elfogták.

— **Garázdálkodó cigány-asszonyok.** Abauj-Szántó község határában — mint lapunknak írják — a csendőrség a napokban egy husz asszonyból álló cigánykaravánt kerített keze. A cigány-asszonyok az egész Abauj-Tornamegyét bebarangolták s ahol csak megfordultak mindenütt raboltak. A karaván különösen nagy előszeretettel viseltett a vásárról hazatérő emberek iránt, akiket a nyílt országuton fosztottak meg el nem adott áruikkal. A cigánykaraván tagjait átadták a járásbírósnak.

— **Kézrekerült rablóbanda.** Sárközben Váradi János csendőrmester a napokban veszedelmes rablóbandát fogott el. A rablók, kik hónapok óta tartották rettegésben a környék lakosságát, kiknek főnöke legutóbb Kis Gyurka volt, Asac István rablót az őszi határban agyonlőtték, mert nem tudtak megosztani az őszharácsolt zsákmányon. A csendőrségnek eddig számos orgzadt sikerült ki-puhatolnia, akik már szinte börtönben ülnek.

— **Lázadó munkások.** Nagyverőczen a várostól pár órai távolságra eső és a rima-murány-salgótarjáni részvénytársaság tulajdonában levő híres vashegyi bányakamb. 16-án munkáslázadás tört ki, ezer meg ezer bányamunkás áll szemben a felügyelet embereivel. A lázadás híre az esti órákban érkezett Nagyverőczerre. A szolgabíró nagyszámú csendőrséggel rögtön a helyszínre utazott. A vashegyi bányák munkásai tulnyomó részben idegen emberek, akik közül alig egykettő beszél magyarul. Május elsejére, a „nagya napra“ különféle nyomtatványok érkeztek oda Budapestről. A német és tót nyelvű nyomtatványok, hir szerint, hű fordításai a „Magyarország jogaiban népezet“ intézett proklamációknak. A nyomtatványok elterjedése után a bányamunkások és a bányafővigyázók viszonya egyszerűben feszültté változott. Egyes csoportok al-elmará-

4. oldal.

radostak a munkáról és ma már egyetlen egy munkás sem dolgozik a vashegyi bányákban. Mielőtt a munkát teljesen beszüntették volna, három pontba foglalták követeléseiket. Követelték ugyanis a munka idő leszállítását; továbbá azt, hogy kéthetenként tizessék őket és végül azt, hogy az egyik bányafelügyőt mozdítsák el állásából. Követeléseikről a bányagazgatóság még nem is értesült, amikor reggel munkaeszközeiket lerakták és csakányaikkal fölfegyverkezve, megrohanták a bányafelügyelőt, hogy szerezzen érvényt követeléseiknek. A bányafelügyelő erősen talált föllépni, amire egész lömeg ember rohanta meg és az olvasztó kemencébe dobta.

### Saját gyártmányú uri-ruha szövetek

egész a legfinomabb valódi angol, Cheviot, Kamgárok, Diagonal szövetek Croissék, Satin színezett kendők stb.

a legújabb divatos színű nadrág szövetek színezett, áthúzó szövetek, czélszerű finom és elegáns divatszövetek méterenkint 1 frt 22 $\frac{1}{2}$  kr., bérmentve a házhoz szállítva csak is 3-8

OETINGER & Co., ZÜRICH (Schweiz.)

Minták uri és női szövetekből bérmentve.

Kettős levélbélyeg! Színezett divatkép ingyen.

### Elhaltak névsora.

1895. május hó 4-től 1895. május hó 18-ig.

Bajkai András, 45 éves, tüdővész. — Bódi Anna, 5 hónapos, hörglob. — Gombos István, 2 hetes, születési gyengeség. — Varga János, 9 hónapos, tüdőlob. — Vass Erzsébet, 15 hónapos, torokgyík. — Marsóczki Mihály, 24 éves hörglob. — Nyikos Ferenc, 40 éves, tüdővész. — Lakos Lidia, 40 éves, vesebaj. — Kis József, 2 hónapos, bélhurut. — Tigus Piros, 15 éves, szívbetegség. — Sajtos Antal, 33 éves, gümőkór. — Sebők Teréz, 4 hónapos, tüdőlob. — Varga József, 39 éves, orbáncz. — Csepényi János, 37 éves, tüdővész. — Vida Szűcs László, 8 hónapos, tüdőlob. — Varga Eszter, 63 éves, vízkór. — Kereszturi Tóth Mária, 32 éves, tüdővész. — Kása Julianna, 14 éves, agyhártyalob. — Török Mária, 19 éves, méhlob. — Arvai József, 11 hónapos, tüdőlob. — Rózsás István, 67 éves, szívzélhűdés. — Puruszkai Eszter, 5 hónapos, hörglob. — Zsoldos Zsuzsanna, 23 éves, méhlob. — Fekete Lidia, 10 hetes, rángörgős. — Szentgyörgyi Balint, 68 éves, agyszélhűdés. — Kiss Ferenc, 21 éves, tüdővész. — Veres Sára, 68 éves, tüdőlob. — Szedi Mária, 62 éves, méhrák. — Berczeli János, 9 hónapos, bélhurut. — Kósa Ferenc, 1 éves, tüdőhurut. — Szabó Borbála, 64 éves, veselob. — Biró József, 32 éves, tüdővész. — Farkas Lizi, 2 hónapos, tüdőhurut. — Fekete Erzsébet, 66 éves, vesebetegség. — Berényi Judit, 29 éves, tüdővész. — Csonka József, 4 hónapos, tüdőlob. — Csernus Lukács Mária, 1 $\frac{1}{2}$  éves hörglob. — Varga László, 16 éves, tüdővész.

### A derekegyházi oldalon

Berényi Lajos-féle földje vetéssel együtt jutányos áron eladó, alkut lehet tenni H. Szabó Dániel I. tized 560. számú házánál. 1-3

1802/au. 1895. Szentesi város adóhivatalától.

### Hirdetmény.

Szentesi város 1895. évi házádo kivetési lajstroma f. évi május hó 20-tól 27-ig terjedő 8 napon át a városi adóhivatalban oly figyelmeztéssel tétetik ki közszemlére, hogy mindazok, kik a kivetésben meg nem nyugszanak és pedig:

a) azon adózók, kik ezen adónemmel már a múlt évben is megváltak róva, a lajstrom kitételének napjától;

b) azon adózók pedig, kik a most kitett adónemmel ez évben rovattak meg először, adótarozásuknak az adókönyvecskéikbe törleszt bejegyzését követő 15 nap alatt beadhatják.

A határidőn túl elkésve beadott felszólamlások figyelembe vételni nem fognak.

Szentesi, 1895. május 18.

2-3

Nagy József,  
adóügyi tanácsnok.

572. sz. 1895. A bábozca-mindszenti szakasz igazg.

### Hirdetmény.

A Körös-Tisza-marosi ármentesítő és belvizszab. társulat bábozca-mindszenti szakaszának véggátján, azok lejtőjén és a töltés padkákon a luczerna kaszálók-

nak és egyéb fűtermésnek ez évi használata kizárásával a magtermelésnek és legeltetésnek 100 vagy 200 méteres szakaszokban nyilvános árverés útján s azonnali készpénzfizetés mellett, a helyszínéu a leg-többet ígérőknek f. évi május hó 20. 21 és 22-ik napjain bizottságilag haszonbérbe fog adatni.

Az eladás sorrendje a következő:

1. május 20-án hétfőn reggel 9 órakor a Szegfü csárdánál kezdve, délig a kurczatoroki őrházig, délután 2 órakor folytatva a szegvár-szentesi határig.

2. május 21-én kedden reggel 9 órakor a szegvár-szentesi határnál kezdve, délig a kuczori őrházig, délután 2 órakor kezdve felfelé a teési magas partig.

3. május 22-én szerdán reggel 8 órakor az öcsöd-bábozcai határnál kezdve, délig a tűzkövesi őrházig, délután 2 órakor pedig ezen őrházról a teési magas partig.

Bérelni szándékozók ezen árverésre az-al hivatnak meg, hogy a haszonbérbe adott luczerna és fűtermés kaszálásának joga folyó év november 1-éig adatik ki, és hogy a kuczori őrházról a teési magas partig terjedő gátvonaon esetleg a liba legeltetés joga és a vízfelőli előtér is ki fog adatni.

Szentesen, 1895. május hó 10-én.

Schneider József,  
b. igazg. sz. mérnök.

5-5

Csak akkor valódi ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás papíron) van elzárva.

Eddig fölfülmulhatatlan

Maager Vilmos-fele valódi tisztított



MÁJ-DORSCH-OLAJ.

(törvényileg bejegyzett czég)

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészhetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását elakarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztrák magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

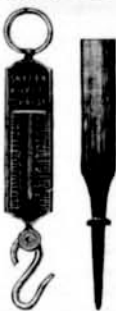
Szentesen kaphatók:

Várady Lajos, ifj. Várady Lajos és Podhradzky Ferenc gyógyszerárában.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar-monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs, III/3. Heumarkt 3.

Utánzások törvényileg büntetettek. 18-18



## Megérkezett

már a világon leghíresebb és legjobb jótállás melletti gyémánt kasza.

Ajánlom tisztelt gazdaközönségnek saját érdekükben e híres gyémánt kaszát üzletembe megtekinteni, mert ennek könnyűsége és jósága által felül mul a világon minden kaszát.

Egy darab ára jótállási jegyzékkel 1 frt 50 kr. Tavalyi kaszákat igen olcsó árban kiárusítom. Továbbá figyelmeztetem még a tisztelt gazdaközönséget, még itt a vidéken még nem ismert Kokus-kötélre, mely vontatók lekötözésére sokkal alkalmasabb mind az eddig használt drót, mert sok esztendőn keresztül használható, iszonyu erős, mesés olesó, sőtétben is lehet kötözni, kezeket nem sérti meg, úgy hogy más vidékeken már is a drótot háttérbe szorította. Ruha szárító kötélt gyanánt is igen alkalmas.

Kátrány papírt, mely igen alkalmas minden épület fedésére szintén nálam kapható. Végül még nagyon ajánlom tisztelt házi asszonyok szives figyelmébe, épen most érkezett kitűző kávé, finom édes mandula, mazsola, rizskása. stb.

Figyelmem kívül ne hagyják még a nálam igen olcsón kapható finom francia Cognacokra és mindenféle száraz és olajban tört füstékekre. Aki még nem próbált nálam egyedül kapható mosóport és fényesítőport, ne mulassza el mielőbb megkísérteni.

Csak egyedül  
6V52

SZÉNÁSSY FERENCZ utóda:

OSZTERHUBER RÓKUS, vas és fűszer-üzletében kapható.

